سیویلیکا - ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها
گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا
CIVILICA.com

عنوان مقاله:
بررسی اثر کودهای بیولوژیک و آلی بر برخی صفات کمی و مقدار اسانس گیاه دارویی مرزه (Satureja hortensis L.)

محل انتشار:
فصلنامه بوم شناسی کشاورزی, دوره 5, شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:
پرویز رضوانی مقدم - *گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران*

افسانه امین غفوری - *گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران*

سارا بخشائی - *گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران*

لیلا جعفری - *گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه هرمزگان، هرمزگان، ایران*

خلاصه مقاله:
باکتری های محرک رشد گیاه و کودهای آلی از روش های مختلف از جمله افزایش میزان جذب و دسترسی به آب و عناصر غذایی می توانند رشد گیاه را بهبود بخشند. در این تحقیق به منظور ارزیابی اثر کودهای بیولوژیک و ورمی کمپوست بر خصوصیات کمی و کیفی گیاه دارویی مرزه (L. Satureja hortensis) آزمایشی در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد در سال زراعی ۸۸-۱۳۸۷ اجرا شد. تیمارهای آزمایش شامل کود بیولوژیک نیتراژین، کود بیولوژیک نیتروکسین، کود بیولوژیک حل کننده فسفات، کود بیولوژیک ورمی کمپوست، نیتراژین+ ورمی کمپوست، نیتراژین+ نیتروکسین، نیتراژین+ حل کننده فسفات، نیتروکسین+حل کننده فسفات، نیتروکسین+ ورمی-کمپوست، حل کننده فسفات+ورمی کمپوست، نیتراژین+ حل کننده فسفات+ ورمی کمپوست، نیتراژین+ حل کننده فسفات+ نیتروکسین، نیتراژین+ نیتروکسین+ ورمی کمپوست، نیتراژین+ نیتروکسین+حل کننده فسفات+ ورمی کمپوست و شاهد (بدون کود) بود. با توجه به دارا بودن دو چین، اطلاعات با استفاده از طرح کرت های خرد شده در زمان تجزیه شد. چین های مختلف به عنوان کرت های فرعی و تیمارهای کودی به عنوان کرت های اصلی در نظر گرفته شد. اضافه کردن ورمی کمپوست به خاک و عملیات تلقیح بذرها با کودهای بیولوژیک با بذر قبل از کاشت انجام شد. نتایج نشان داد که ارتفاع بوته، درصد ساقه، سرشاخه گلدار، عملکرد بیولوژیک، درصد و عملکرد اسانس بین تیمارهای مختلف در هر دو چین تفاوت معنی داری داشت. تیمار ترکیبی نیتراژین، نیتروکسین، ورمی کمپوست و شاهد به ترتیب بیشترین و کمترین ارتفاع بوته (۰۱/۵۱ و ۰۸/۳۲ سانتی متر)، درصد ساقه (۸۰/۴۷ و ۱۰/۱۷ درصد)، درصد سرشاخه گل دار (۰۵/۶۶ و ۵۵/۳۸ درصد) و عملکرد بیولوژیک (۵/۶۷۳۰ و ۴/۲۱۴۹ کیلوگرم در هکتار) را به خود اختصاص دادند. بنابراین، چنین به نظر می رسد که کاربرد کودهای بیولوژیک و آلی می تواند در بهبود خصوصیات کمی و کیفی مرزه موثر باشند.

کلمات کلیدی:
عملکرد بیولوژیک, نیتراژین, ورمی کمپوست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:
https://civilica.com/doc/1803353